

Dominique van Dijk Agrarisch advocaat nummer 1

Theo Calkoen, journalist

Wie hadden al de Top-zoveel van strafpleiters, de arbeidsrechtadvocaten, de familie-rechtspecialisten, de Onlangs kwam Oogst, het ledenblad van de Land en Tuinbouw Organisatie (LTO) Nederland, met een nieuwe lijst: de Top 20 advocaten agrarisch recht. Bovenaan eindigde Dominique van Dijk te Arnhem.

‘Het aangenaamste effect van de nummer één plaats is welgemeende gelukwensen krijgen van collega’s, die ik op mijn beurt hoog waardeer’, aldus de lijstaanvoerder, compagnon bij CMS Derks Star Busmann in Arnhem. De collega, die hem feliciteerde met zijn uitverkiezing ‘tot grootste boerenlul van Nederland’, schaart hij daar ook onder. Naast de vele felicitaties, leverde de topnotering Van Dijk naar eigen zeggen drie nieuwe zaken op, en een reeks adviesaanvragen, die mogelijk een vervolg krijgen.

Oogst belde rond in de beperkte kring van specialisten agrarisch recht. Ze mochten een aantal namen noemen van gewaardeerde collega’s. De meestgenoemde eindigde op plaatst één.

Maar bijvoorbeeld starters genieten minder bekendheid, en zullen niet gauw genoemd worden, terwijl ze mogelijk wel heel kundig zijn. Blokkeren de lijsten jong aanstormend talent de weg naar de top?

‘Een ranking is altijd leuk voor degenen, die op dat terrein werkzaam zijn. Niet alleen voor advocaten, maar ook voor rentmeesters, boeren en tuinders, eigenaren van landgoederen en andere betrokkenen. Aanstormend talent is vaak al werkzaam op de kantoren van specialisten. Die vinden hun weg dan wel.

Neeft u iedere zaak aan?

‘Als ik ervan overtuigd ben dat een zaak volstrekt kansloos is, dan doe ik hem niet. Maar je moet kansloos niet verwarren met moeilijke zaken. Die doe ik wel. Neem een zaak, die op het oog juridisch kansloos is, maar waarvan ik de omstandigheden zo schrijnend vind, dat de rechter me op grond van redelijkheid en billijkheid gelijk moet geven. Ik stond een keer een grondeigenaar bij in een zaak tegen een erfpachter. Die stelde dat hij niet als een erfpachter, maar als een pachter behandeld moest

Dominique van Dijk

Foto: Sjef Prins - APA Foto

worden. Aldus zou hij aanspraak kunnen maken op automatische verlenging van de overeenkomst en op een lage pacht prijs. Volgens de wet had de erfpachter gelijk, maar de rechter gaf hem dat niet. Hij hield er rekening mee dat erfpachter exact wist wat hij deed toen hij een contract met daarin de term “erfpachtcontract” ondertekende. In zo’n geval is het niet redelijk en billijk om puur vast te houden aan de Pachtwet, die eigenlijk voorschrijft dat zo’n erfpachtovereenkomst hetzelfde is als een pachtovereenkomst.

Als iemand echt de boel wil besodemieteren, dan ligt daar voor mij ook een grens. Aan chantage doe ik ook niet mee. Zo van: Als u nu niet tekent, vertel ik dat u met de buurvrouw naar bed bent geweest. Een tegenpartij voorhouden: weet waaraan u begint, want mijn cliënt heeft (in financiële zin) een lange adem, noem ik geen chantage, maar voorlichting. Binnen de wettelijke mogelijkheden kan je een grenzeloze fantasie hebben.’

Moeten advocaten opdrachten kunnen aannemen op basis van no cure, no pay?

‘Het gevaar schuilt er in dat het belang van de advocaat gaat meewegen in het conflict dat hij onder han-

den heeft. Ik zeg niet dat het altijd gebeurt, maar het is mogelijk, zeker als het om een groot bedrag gaat. Doordat je zelf een financieel belang krijgt bij de afloop van de zaak, kan dat je afwegingsvrijheid beïnvloeden. Je moet wel heel sterk in je schoenen staan om de belangen van je eigen portemonnee niet te laten meewegen.

Wat in mijn praktijk wel voorkomt, is dat ik een zaak start op basis van een gematigd tarief. Halen we het volle resultaat, dan volgt er nog een eindafrekening op basis van het volle tarief (bij CMS Star Busmann is het uurtarief van een compagnon € 250 per uur, TC). Dat kan inderdaad snel oplopen, maar de ervaring leert, dat als je de uren goed verantwoordt, er geen onmin ontstaat. Ik heb eigenlijk nooit problemen over betalingen.

Hoewel er zowel in de advocatuur, als in de agrarische sector uitschieters naar boven en naar beneden zijn, besef ik dat er grote inkomensverschillen bestaan tussen advocaten en agrariërs. Je kan discussiëren over de sociale rechtvaardigheid daarvan. Ik ben me ervan bewust dat mijn rekening voor veel agrariërs een zware last is. Maar omdat ik gespecialiseerd ben, kan ik snel en efficiënt werken.’